P.V.E.G. - BRUSSEL.

109e BIJEENKOMST VAN DE RAAD
DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
GEHOUDEN TE LUXEMBURG OP 20
EN 21 APRIL 1970.

1. Agenda.

De agenda werd goedgekeurd.

2. Lijst van A-punten.

Goedgekeurd.

3. Resoluties van de Assemblee aangenomen tijdens de laatste zitting (Straatsburg 3/13/maart). (doc. 598/70).

De Raad nam nota van de betreffende resoluties, met de aantekening dat zij mede in overweging genomen zullen worden als de respectieve onderwerpen in de Raad ter sprake zullen komen.

4. Toetredingen.

Langs andere weg.

5. Mededeling van de Commissie over het associatie- en preferentiële akkoordenbeleid van de Gemeenschap.

Uitgesteld tot de volgende Raad.

6. Betrekkingen met Spanje.

De Voorzitter van het Comité van Permanent Vertegenwoordigers deelde mede dat na een nieuw oponthoud bij het opstellen van de concessielijsten de onderhandelingen op 24 april zullen worden hervat. Bij gunstig resultaat kan vervolgens het einde van de onderhandeling schriftelijk geconstateerd worden, waarna de Raad de teksten eind mei/begin juni zou kunnen goedkeuren. Tekening van het akkoord zou in de loop van juni kunnen plaatsvinden.

7. Betrekkingen met Israël (doc. S/291/70).

De Raad verklaarde zich akkoord met de gewijzigde tekst van de preambule en met de ontwerp-raadsverklaring als opgenomen in aangehaald document.

De Voorzitter van het Comité van Permanent Vertegenwoordigers gaf een tijdschema aan, analoog aan dat van het akkoord met Spanje, en signaleerde dat de Raad zich voor beide akkoorden nog diende uit te spreken over de juridische basis en de presentatie in het GATT.

© NA, 2.03.01 (Arch. AZ/KMP) (Nationaal Archief, Den Haag) inv.nr. 8921
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/S02112

8. Openbare aanbestedingen.

Concessies (doc. 720/1/70 (E.S. 63 herz. 1)
(771/70 (E.S. 69).

Voorzitter De Saegher vroeg met name de Franse en Italiaanse delegaties hun standpunt toe te lichten. Minister Chalandon bevestigde het Franse standpunt, zoals weergegeven in het rapport aan de Raad. Onder-staatssecretaris Scarlato wees op het belang van het door de Italiaanse delegatie ingediende voorstel. Met dit voorstel zal het mogelijk zijn dat steeds minstens 50% van met concessies uitgegeven werken door derden, dat wil zeggen niet-concessionarissen, worden uitgevoerd.

De Belgische woordvoerder sprak zijn verontrusting uit over het gebrek aan evenwicht tussen concessies met een privaatrechtelijk karakter en die met een publiekrechtelijk karakter. Deze laatsten spelen in België in de vorm van de zgn."inter-communales" een grote rol, omdat ongeveer 2/3 van de autowegen door zulke samenwerkingsvormen worden aanbesteed. Deze concessies vallen wel onder het toepassingsgebied van de richtlijn.

De Voorzitter meende dat allen er een groot belang bij hebben zonder restrictie de concurrentie zoveel mogelijk open te stellen. De bouwnijverheid leeft nog in een protectionistische sfeer. De richtlijn mag nieuwe formules, zoals bouwteams en het concessiesysteem niet in hun ontwikkeling belemmeren. Anderzijds mogen juridische onderscheidingen geen reden vormen om het toepassingsgebied van de richtlijn in te perken. Het leek hem nuttig in de eerste fase van de concessieverlening ook bepaalde criteria te hanteren op grond waarvan de concessiehouder wordt uitgekozen. In de tweede fase zouden de concessiehouder dezelfde verplichtingen moeten worden opgelegd als in de richtlijn zijn opgenomen. Dit laatste in het geval dat de concessionaris het werk uitbesteedt aan derden. De praktische toepassing zou door het Raadgevend Comité à posteriori moeten kunnen worden gevolgd.

Staatssecretaris De Koster was met de Voorzitter van mening dat het juridisch onderscheid tussen aanbestedingen al dan niet door tussenkomst van een concessionaris geen afbreuk zou dienen te doen aan het bereiken van de doelstellingen van de richtlijn en dat zo mogelijk een gelijke behandeling moest worden nagestreefd. De moeilijkheid blijft echter een formule te vinden, die aan die doelstellingen beantwoordt. Het huidige compromis is zeker geen ideale oplossing en de Nederlandse delegatie is bereid veel verder te gaan indien daarover overeenstemming mogelijk is.

De Luxemburgse woordvoerder sloot zich hierbij aan.

Minister Chalandon verklaarde nadrukkelijk dat ook hij een liberalisatie in de bouwsektor nastreeft. De moeilijkheid is echter dat het systeem van de concessies voor de bouw en de exploitatie van autowegen moeilijk past in de procedure voor openbare aanbestedingen. Het concessiesysteem brengt een aantal functies bijeen, die vroeger gescheiden waren, met name de financiering, het ontwerp, de bouw en de exploitatie van de autowegen. Het compromis dat is uitgewerkt, geeft niettemin zoveel mogelijk garanties dat de concurrentie op gemeenschapsniveau kan functioneren. Hij meende dat het Italiaanse

voorstel een ongewenste complicatie aanbracht waardoor potentiële gegadigden voor een concessie zouden worden afgeschrikt.

Staatssecretaris Rohwetter verklaarde zich in principe akkoord met de opvattingen van de Voorzitter en de Benelux-delegaties. Het is intussen noodzakelijk naar een oplossing te zoeken en het voorgestelde compromis dient daarvoor als basis. De 50% regel die Italië voorstelt, leek hem in de praktijk bijzonder moeilijk doorvoerbaar. Zowel hij als Minister Chalandon waren verder van mening dat een nadere precisering moest worden gegeven aan het begrip "derden".

Commissielid Van der Groeben meende dat inderdaad de onderscheiding in 2 fases van groot praktisch nut is. Het Comité zal een belangrijke rol dienen te spelen, maar kan slechts een adviserende taak hebben.

De Voorzitter stelde dat de oplossing zou moeten bestaan in het formuleren van een aantal beginselen. De toepassing zou gedurende een overgangstijd noodzakelijkerwijze een zekere soepelheid dienen te tonen. Tenslotte zou iedere oplossing slechts kunnen functioneren wanneer deze is gebaseerd op wederzijds vertrouwen. Voor wat betreft de beginselen zou ervan moeten worden uitgegaan, dat in de eerste fase de keuze van de concessionaris zal plaatsvinden op basis van een aantal met name te noemen criteria. De weging van deze criteria voor de uiteindelijke keuze blijft geheel bij de Overheid liggen. Voor wat de tweede fase betreft zou een nadere precisering plaatsvinden van het begrip "derden", terwijl het bovendien nuttig zou zijn aan te geven volgens welke criteria de concessionaris een aan derden uit te besteden werk moet gunnen. Het Italiaanse voorstel van de zgn. 50% regel, zou in de praktijk vermoedelijk niet functioneren, reden waarom hij een beroep deed op de betreffende delegatie dit voorstel in te trekken. Indien de delegaties met deze algemene benadering konden instemmen, zou het Comité van Permanent Vertegenwoordigers hieraan een nadere inhoud kunnen geven, zodat de Raad op korte termijn opnieuw hiervoor bijeen zou kunnen komen. De delegaties bleken bereid op deze basis een opdracht te geven aan het Comité van Permanent Vertegenwoordigers waarbij echter de Italiaanse staatssecretaris bleef insisteren dat zijn voorstel daarbij in beschouwing diende te worden genomen.

Bouwteams

De Belgische woordvoerder verklaarde zich bereid de reserve van zijn delegatie in te trekken indien het mogelijk zou zijn om de gunningscriteria, zoals die wellicht nu voor de concessies worden geformuleerd, op gelijke wijze toe te passen voor de bouwteams. Staatssecretaris De Koster meldde hiervoor een reserve aan omdat dit in het systeem van de bouwteams niet past.

Geheime Enveloppe.

De Voorzitter deed een dringend beroep op de Italiaanse delegatie het compromisvoorstel te aanvaarden. Hij wees erop dat artikel 7 van de richtlijn de mogelijkheid geeft abnormaal lage aanbiedingen af te wijzen, zodat het voornaamste doel van het Italiaanse systeem ook door de richtlijn kan worden nagestreefd. Eventueel zou artikel 7 nog zodanig kunnen worden gewijzigd dat op dit punt geen enkele twijfel meer behoeft te bestaan. De Staatssecretaris Scarlato ging

uitvoerig in op de moeilijkheden die een wetswijziging ter afschaffing van dit systeem in Italië mee zou brengen. Op dit moment wordt de gehele administratieve structuur in Italië gedecentraliseerd en ook de regels voor de openbare aanbestedingen zullen vooral op regionaal niveau vertaald dienen te worden in nieuwe voorschriften van de betreffende regionale lichamen. Dit proces duurt nog een aantal jaren. Italië zou kunnen aanvaarden dat het systeem van de geheime enveloppe niet over 5 maar over 7 jaar zou worden afgeschaft. De andere delegaties bleken dit voorstel te kunnen aanvaarden onder voorwaarde dat het systeem slechts zou blijven gelden voor werken beneden de twee miljoen rekeneenheden. De Italiaanse delegatie bleek daartoe echter niet bereid. Ook hier kreeg het Comité van Permanent Vertegenwoordigers opdracht om na te gaan of een oplossing via een gewijzigde formulering van art. 7 mogelijk is.

De Raad in deze bijzondere samenstelling zal zich op 14 mei opnieuw met de openbare aanbestedingen bezighouden. Van Nederlandse zijde werd ten behoeve van Minister Nelissen een reserve voor die datum uitgesproken.

9. Vrije Vestiging (doc. 765/70).

De Voorzitter van de Permanent Vertegenwoordigers gaf een overzicht van de werkzaamheden langs de lijnen van aangehaald document met het oogmerk de nationale administraties en het Comité van Permanent Vertegenwoordigers aan te sporen tot voortzetting en spoedige voleinding van de werkzaamheden.

10. Memorandum van de Commissie over de industriepolitiek. (R/644/70 en R/647/70).

Het lid van de Commissie, de heer Colonna, leidde het Commissiememorandum bij de Raad in. Het was de bedoeling van de Commissie alle elementen van belang voor een industriepolitiek samen te vatten en weer te geven hoe optimaal geprofiteerd kan worden van de gemeenschappelijke markt, met name door het opruimen van technische en fiscale handelsbelemmeringen en het totstandbrenger van de Europese N.V.

Voor de technologische geavanceerde industrieën diende een herstructuratiebeleid bevorderd te worden dat de huidige trend van hetzij nationale concentraties hetzij fusies met bedrijven uit derde landen (lees de V.S.) zou doorbreken.

Terzake van de "mutation" van kleine bedrijven, van belang voor de concurrentiepositie van de Gemeenschap, diende de "menselijke kosten" op een aanvaardbaar niveau gehouden te worden; de heer Colonna wees ten deze op de rol van het Sociaal Fonds.

Zonder zich af te sluiten voor investeringen uit derde landen diende de Gemeenschap voorwaarden te scheppen waardoor aan Europese bedrijven minstens gelijke kansen geboden worden.

Een toetreding van met name het Verenigd Koninkrijk werd verwelkomd als een versterkende factor voor een sterke Europese industrie.

De Heer Colonna deelde mede dat de Commissie geen formeel voorstel voor de procedure zou indienen, doch hij gaf de Raad in overweging het memorandum voor advies te zenden aan de Assemblée en het Economisch en Sociaal Comité, terwijl naast een opdracht aan de Permanent Vertegenwoordigers voor een rapport over met name de prioriteiten wellicht het Comité voor de Economische politiek op middellange termijn ingeschakeld kon worden voor bespreking van met name de nieuwe voorstellen. Bij de prioriteiten diende in het bijzonder te worden gedacht aan de thans reeds in behandeling zijnde dossiers zoals het Sociaal Fonds.

Minister Schumann wees nog op het Franse memorandum dat, met alle punten van convergentie met het Commissiedocument, op een aantal gebieden concreter voorstellen bevatte.

De Duitse, Italiaanse en Nederlandse bewindslieden konden zich bij de procedure, als gesuggereerd door de heer Colonna, aansluiten, waarbij Staatssecretaris de Koster nog wees op het belang van het medebetrekken van de Ministers van Economische Zaken bij de bespreking van het memorandum.

De voorzitter concludeerde conform, daarbij duidelijk stellend dat het rapport van de Permanent Vertegenwoordigers over het geheel van deze materie (d.w.z. mede over het Franse memorandum), dat in juni zou moeten voorliggen t.b.v. de discussie over de versterking van de Gemeenschap, waarschijnlijk niet meer dan een interim karakter kan hebben. Ten aanzien van de aan te geven prioriteiten diende voorrang te worden verleend aan de thans reeds in behandeling zijnde deelonderwerpen (b.v. Sociaal Fonds).

Minister Schumann tekende nog aan dat voorlegging aan het Comité op middellange termijn geen vertraging in de behandeling bij de Permanent Vertegenwoordigers mocht betekenen.

De Voorzitter, de overige bewindslieden en President Rey maakten van dit laatste verschijnen van de heer Colonna in de Raad gebruik om betrokkene lof toe te zwaaien voor de wijze waarop hij zijn ambt had vervuld.

11. <u>Vraagstukken in verband met de sector wijnbouw.</u>

Met de behandeling van de problemen samenhangende met de sector wijn werd begonnen op maandagmorgen te ± 10 uur, als voortzetting van de 108e zitting van de Raad, welke aanving op 13 en 14 april te Brussel.

De bespreking werd aangevangen met de bespreking van de verschillende voorstellen voor toepassingsverordeningen (R/753/70 en R/783/70).

a. <u>houdende de bepalingen van de soorten tafelwijn.</u>

Duitsland stelt een nieuwe tekst voor, omdat de huidige te weinig rekening houdt met de prijsverschillen van de diverse wijnen, waardoor bepaalde soorten van de interventieregeling zouden worden uitgesloten.

Door Luxemburg wordt nog bezwaar gemaakt tegen het vastleggen van alcoholpercentages bij de soortomschrijving. In de noordelijke wijngebieden van de E.E.G. wordt alleen maar verkocht volgens omschrijving.

De Commissie zegt toe dit nog eens te willen bezien.

b. Voorstel tot vaststelling van de orientatieprijzen.

Voor de belangrijkste soort in de E.E.G. - rode tafelwijn R I - had de Commissie een orientatieprijs van 1.31 RE per graad/hl voorgesteld en een interventietoepassingsprijs van 1,18 R.E.

Frankrijk zegt, dat 1.18 R.E. voor haar totaal onaanvaardbaar is. De huidige prijs in Frankrijk is 1.28 R.E. en dit is het absolute minimum.

Minister Lardinois zegt, dat bij de strenge produktiecontrole in Frankrijk dat land wel aan deze hoge prijs kan vasthouden. In de verordening is deze strenge produktiecontrole echter niet voorzien en hij vreest derhalve een grote produktietoename op deze hoge interventieprijs. Gezien de grote problemen voor de overschotten in de andere sectoren, wenst de Nederlandse delegatie hieraan niet mede te werken.

Frankrijk en Italie wijzen dit standpunt af, omdat het hier niet gaat om "klassieke" interventie, maar om een startpunt, waarop steun aan publieke opslag mogelijk wordt. Dat is heel iets anders dan "aankoopinterventie".

Duitsland wenst een kostenberekening en voorts geen discriminatie tussen wijnboeren in het ene land (in de vorm van hoge garanties) en het andere (waar bepaalde wijnsoorten van de interventie worden uitgesloten).

Luxemburg wenst de privé-opslag goed te laten werken, om op deze wijze, de veel duurdere distillatie te voorkomen.

De vergadering wordt geschorst om de Commissie gelegenheid te geven, aan de hand van de gemaakte opmerkingen, met betrekking tot de basis- en toepassingsverordeningen, haar positie opnieuw te bepalen.

Na heropening komt de Commissie met een algemeen compromis-voorstel (COM (70) 475) luidende:

Gewijzigd voorstel voor een verordening, houdende aanvullende bepalingen inzake de gemeenschappelijke ordening der wijnmarkt.

Nadat het Commissie-voorstel in de talen van de gemeenschap aan de leden van de Raad was voorgelegd, zei Minister Duhamel dat er voor hem geen sprake kan zijn van het verkrijgen van een akkoord, als niet tegelijk met de basisverordening de belangrijkste elementen uit de toepassingsverordeningen nu concreet worden geregeld. Hij kan dan ook geen genoegen nemen met alleen de globale verklaring, dat de bedoelde prijzen voor het lopende seizoen zullen worden vastgesteld op een niveau, dat niet lager ligt dan de corresponderende prijzen, welke momenteel in de Lid-Staten gelden.

Minister Natale noemde het Commissie-stuk interessant, maar tekende protest aan tegen de datum van inwerkingtreding van het vrije verkeer, en wel op 1 juli 1970. Dit kan zijns inziens best op 15 mei. Ten aanzien van enkele andere punten toonde hij zich wat gereserveerd.

Minister Ertl noemde het voorstel van de Commissie in eerste instantie dragelijk en wilde zich in dit stadium beperken tot een aantal redactionele opmerkingen. Hij wees verantwoordelijkheid voor de vertraagde besluitvorming van de hand, waarop Minister Duhamel bestreed iets aan het akkoord van 22 december toegevoegd te hebben: - Frankrijk heeft de wens om de toepassingsverordeningen nu te besluiten vanaf het begin geuit.

De Beneluxlanden spraken zich in dit stadium welwillend uit over het Commissievoorstel. Luxemburg vroeg zich echter af wat voor zin dit nog heeft nu Frankrijk het voorstel al afwijst, terwijl Minister Lardinois een bevestiging vroeg, hetgeen gebeurde, van de verklaring dat de interventie van wijn in geen geval tot concurrentie op de vrije alcoholmarkt mag leiden, zolang deze niet geregeld is. Verder vroeg hij art. 37 ter, met betrekking tot de afwijkingsmogelijkheden in geval van natuurrampen, zodanig te formuleren, dat het hier alleen betrekking kan hebben op afwijkingen van de in deze verordening gestelde voorschriften, om een te ruime uitleg van dit artikel te voorkomen. Waar het hier de stemprocedure van art. 43 betreft, zou het volgens Minister Lardinois toch wel nuttig zijn, in geval daartoe de tijd aanwezig is, advies van het Europees Parlement te vragen.

De Heer Mansholt deed een beroep op de delegaties niet opnieuw te beginnen. Om aan de belangrijkste bezwaren tegemoet te komen, vroeg hij de Raad een speciale zitting E.P. te verzoeken en op 1 juni de verordening van toepassing te doen worden, terwijl hij dacht dat de Raad nu het politieke besluit wel kon treffen de startinterventieprijs voor R I wijn op 1.28 RE vast te stellen. Spreker dacht dat dan alles geregeld was.

Toen Minister Duhamel te kennen had gegeven, dat hij de basisverordening slechts van toepassing zal doen worden als toepassingsbepalingen op dezelfde datum in werking kunnen treden, verzette Minister Natali zich hiertegen fel. Italie zal geen enkele voorwaarde voor inwerkingtreding meer aanvaarden.

De Voorzitter vroeg de Raad zich nu uit te spreken over een prijs van 1.28 RE, zoals door Frankrijk gewenst wordt.

Minister Lardinois zei zeer huiverig te zijn om dit te besluiten. Hij vroeg de Commissie, die 1.18 RE heeft voorgesteld, een nieuw voorstel te doen, aangezien de Raad het niet kan overzien.

De Heer Mansholt zei hierop bereid te zijn zijn verantwoordelijkheid te nemen, door het cijfer van 1.18 R.E. voor de soort RE te vertalen in 1.28 RE.

De Duitse delegatie vroeg zich af, of het wel rechtvaardig is, omdat deze prijs dan op het niveau van de orientatieprijs ligt.

Minister Duhamel toonde begrip voor de huiver van deze delegaties; in dit geval zijn de kosten echter beperkt en de kans op terugval van de prijs in de praktijk wordt er veel kleiner door.

Ook de Heer Mansholt onderstreepte nog eens dat het hier gaat om een heel ander woord interventie dan bij granen, i.a. Dit jaar zijn geen moeilijkheden te verwachten.

Toen de Duitse delegatie bleef aandringen, zei de Heer Mansholt dat het politiek onmogelijk is nu de prijs te verlagen in één land, zoals het in een ander land politiek onmogelijk is de graanprijs te verlagen. Spreker wees op het veel grotere politikum dat nu aan de orde is, nl. het pakket van december 1969.

Na deze discussie bracht de Voorzitter van de Landbouwraad, Minister Heger, op maandagavond verslag uit in de Algemene Raad. Deze meenden dat de zaak wel bekeken was als de Landbouwministers nog één uur aan het voorstel zouden besteden.

De Ministers Scheel en Lardinois wilden dan maar in de Algemene Raad voortgaan. Besloten werd echter de suggestie van Voorzitter Heger te volgen, om daarna in zeer besloten zitting verder te gaan. Tegen 23 uur bracht minister Heger verslag uit. De lijst van in discussie staande problemen was nog groter geworden. Gezien het reeds vergevorderde uur werd besloten de volgende ochtend om 9 uur in zeer beperkte zitting verder te gaan. De Heer Mansholt betreurde de gang van zaken. Hij zei dat de Commissie een redelijk compromis heeft voorgesteld en haar standpunt wenst te handhaven.

De besloten zitting van dinsdagochtend leverde geen overeenstemming op. In de namiddag kwamen de Ministers van Landbouw nog kort bijeen voor een inventarisatie van de problemen. De Commissie werd uitgenodigd een nieuw voorstel te doen. Dit voorstel werd opgesteld in nauwe samenwerking met de betrokken lid-staten. Toen om ± 9 uur in de avond het voorstel door de heer Mansholt gepresenteerd werd als een gewijzigd voorstel op het eerste compromisvoorstel van de Commissie (doc. COM/70) 475 addendum) deed de heer Rey een beroep op de delegaties, dit voorstel "en bloc" ongewijzigd te aanvaarden. In afwachting van de vertaling deelde hij mede dat ten aanzien van de Algerijnse wijnen de voetnoot toegevoegd moet worden met de mededeling dat in afwachting van een te sluiten algemeen akkoord met dit land, de bestaande preferentie voor de import van wijnen uit dit land, gehandhaafd dient te blijven. Bovendien deelde hij de Duitse delegatie mede dat naar interpretatie van de juridische dienst van de Commissie, alle maatregelen ter verwezenlijking van de doeleinden van art. 39 van het Verdrag te baseren zijn op art. 43 van het Verdrag, zodat art. 100 van het Verdrag niet nodig is als rechtsbasis voor de basisverordening.

Nadat de Heer Mansholt er nog eens op gewezen had dat de tekst van het eerste compromisvoorstel van de Commissie, voorzover niet door het addendum gewijzigd, blijft bestaan, vroeg de Minister Scheel om een korte schorsing om de tekst te bestuderen.

Bij de hervatting vroeg voorzitter Harmel de delegaties zich uit te spreken:

Minister Lardinois zei dat Nederland het laatste voorstel kan aanvaarden. Hij sprak de vurige hoop uit dat de andere delegaties dit ook doen aangezien de politieke implicaties te belangrijk zijn. De Ministers Heger en Thorn sloten zich hierbij aan.

Minister Duhamel zei dat er allang over deze zaak gesproken is. Ook nu zou hij op vele punten "neen" willen zeggen. De Franse delegatie meende dit echter niet meer te moeten doen, indien ook de andere delegaties dit voorbeeld volgen.

Minister Moro wees op de grote belangen die op het spel staan. Italië heeft nog steeds grote reserves, maar volgt de delegaties die zich al uitgesproken hebben vanwege het grote politieke belang. Minister Scheel zei moeilijker te zitten daar verschillende Duitse wensen in het commissiedocument geen oplossing gevonden hebben. De problemen hebben niet louter een technisch maar zwaar politieke achtergrond. Toch wil Duitsland gaarne alles doen om de gemeenschappelijke markt te voltooien. Men is dan ook bereid het voorstel te volgen met uitzondering van het voorstel met betrekking tot art. 18, lid 6. Het in het eerste voorstel genoemde maximumgehalte aan alcohol (11,5% in wijn-gebied A) is teruggenomen en weer gebracht op 11%. Dit is voor Duitsland onaanvaardbaar: het eerste voorstel zal gehandhaafd dienen te blijven. De voorzitter betreurde dat er geen overeenstemming was. Hij schorste de vergadering teneinde met de delegaties overleg te kunnen plegen. Te ± half een werd de vergadering heropend. De commissie stelde toen voor alle getallen in art. 18, lid 6 met 0,5 te verhogen en de mogelijkheid deze gehaltes met de procedure van het beheerscomité met 1/2% te verhogen, te schrappen. Hiermede verklaarden alle delegaties zich akkoord, zodat er algehele overeenstemming over het wijnreglement werd verkregen.

Minister Ertl zei kennis te nemen van de interpretatie van de diensten van de Commissie (welke op schrift gesteld is) ten aanzien van art. 43 en 100, maar deelde de Raad mede deze niet te delen. Hij vroeg de Raad te verklaren, dat het feit dat hier art. 43 als basis wordt gebruikt geen prejudice mag zijn voor latere soortgelijke gevallen. De Raad bleek niet bereid zich achter deze verklaring te plaatsen.

Minister Natali vroeg de Raad te verklaren dat bij voorrang brandewijn geproduceerd zal worden ingeval destillatie zou plaats hebben en wel op een manier dat geen concurrentie met de alcoholmarkt zal plaats hebben en de uitgaven voor het FEOGA beperkt blijven.

Nadat verschillende delegaties zich aarzelend opgesteld hadden, zei de heer Mansholt, dat de Commissie dit in studie zal nemen. De Italiaanse en Duitse delegaties zeiden toe de betreffende unilaterale verklaringen schriftelijk aan het Raadssecretariaat te zullen voorleggen.

Nadat de verschillende delegaties woorden van dank gesproken hadden, werd de vergadering gesloten, om direkt daarna over te gaan in een conferentie van vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten, teneinde het verdrag houdende wijziging van het verdrag van Rome, officieel te ondertekenen, hetgeen mogelijk geworden was door het verkregen akkoord over de wijnmarktordening.

12. Landbouwfinanciering/eigen middelen van de Gemeenschap.

De Voorzitter constateerde dat bij een akkoord over de wijnregelementering de wachtreserves op dit punt en op punt

13. Tabak, geacht zouden worden te zijn opgeheven, waardoor dit complex van maatregelen zou zijn goedgekeurd.

- . - . - . -

Na het akkoord over de wijn (vide punt 11) stelde de Voorzitter de Raad voor de vergadering van vertegenwoordigers der lidstaten bijeen te roepen. In deze vergadering werd overgegaan tot het tekenen van het Verdrag tot wijziging van de budgettaire bevoegdheden van de Assemblée.

Bevoegdheden van het Europese Parlement (Conferentie van regeringsvertegenwoordigers.)

Voorzitter Harmel deed verslag van een gesprek tussen de voorzitter van het Parlement, de Raad en de Commissie. Voorzitter Scelba had opnieuw aangedrongen op het opnemen in de verdragstekst van het recht tot verwerping van de begroting, met dien verstande dat alsdan de begroting alleen bij een volledig akkoord tussen de Raad en Parlement kan worden vastgesteld. Minister Harmel had zijnerzijds gesteld dat een wijziging van de thans voorliggende teksten uitgesloten geacht moet worden. Hij stelde evenwel aan de Raad voor om in de notulen een verklaring op te nemen, dat de Raad zich wel thans verbindt om vóór 1975 deze zaak opnieuw te onderzoeken en eventueel aan te passen. Voorzitter Rey betoogde dat het Parlement reeds thans in de teksten het verwerpingsrecht duidelijk neergelegd wenst te zien. Indien de Raad hieraan geen gevolg kan geven, bestaat het zeer grote risico dat het Europese Parlement een resolutie zal aannemen waarin het de ratificatie door de nationale parlementen zal ontraden. Dit zou er stellig toe kunnen leiden, dat één of meer parlementen de ratificatie weigeren, en dan ontstaan er wezenlijk grote politieke moeilijkheden. Als de Raad niet bereid zou zijn om de teksten te wijzigen, zou de Raad minimaal het volgende moeten aanvaarden. Ten eerste zou de Raad moeten verklaren dat de woorden: "et arrête en consequence le budget" in par. 5 van art. 203 kan betekenen dat het Parlement na behandeling van de amendementen kan stemmen over de gehele begroting en derhalve ook in negatieve zin. Als dit laatste gebeurt binnen 14 dagen, wordt de begroting niet geacht definitief te zijn vastgesteld, aangezien het Parlement immers binnen 14 dagen een besluit - zij het in negatieve zin - genomen heeft. De voorzitter van het Parlement zal dan ook niet volgens lid 7 kunnen constateren dat de procedure is beeindigd en een nieuw overleg tussen het Parlement en de Raad zal dan geboden zijn.

Ten tweede, aldus Rey, zal de Raad een verklaring als voorgesteld door Minister Harmel moeten aanvaarden. Minister Schumann achtte de veronderstelling van een niet ratificeren absurd. Hij achtte het voorts onjuist de voorliggende teksten te interpreteren. Een exegese is overbodig en gevaarlijk. Voor hem waren de teksten duidelijk.

Ten aanzien van het voorstel van Minister Harmel stelde hij, dat hij niet kon aanvaarden een verplichting van de Raad om de teksten later te wijzigen. Wel was hij bereid tot een verklaring dat de Raad conform art. 236 deze zaak opnieuw zal bestuderen als de Commissie volgens dat artikel voorstellen zou doen.

Minister Scheel verklaarde begrip te hebben voor de wensen van het Parlement, dat gelijke bevoegdheden wenst als de nationale parlementen ten aanzien van de begroting. Men diende evenwel niet uit het oog te verliezen dat het Europese parlement geen wetgevende bevoegdheid heeft, en derhalve een volledige parallel met de nationale parlementen niet opgaat. Hij verklaarde zich akkoord met het voorstel van Minister Harmel. De ministers Moro en Thorn konden zich verenigen met het voorstel van Minister Harmel.

Minister Luns verklaarde zich teleurgesteld over het weinige dat men het Parlement aanbood. Hij stelde voor dat Minister Harmel zijn voorstel zou bespreken met Scelba, om te weten of het Parlement hiermede akkoord zou gaan. De interpretatie gegeven door de Commissie was voor Nederland overigens geheel aanvaardbaar. Minister Schumann herhaalde dat hij bereid was mee te werken aan een eenzijdige raadsverklaring, dat de Raad op voorstel van de Commissie deze zaak na ratificatie later zal bestuderen in het licht van de debatten in de nationale parlementen en de institutionele problemen, die de toetreding alsdan zal stellen. Hij handhaafde evenwel zijn afwijzing van elke exegese. President Rey maakte er bezwaar tegen dat uitsluitend een eventueel voorstel van de Commissie genoemd zou worden; naar het oordeel van de Commissie behelsde reeds thans de tekst een verwerpingsrecht van het Parlement.

Minister Schumann wenste niet mee te werken aan een verklaring dat de Raad zich verplicht de teksten te herzien; dat zou betekenen dat de Raad reeds thans erkent dat de teksten onbevredigend zijn. Hij begreep dan ook niet het standpunt van President Rey.

President Rey herhaalde zijn waarschuwing, dat de ratificatie in een of meer lidstaten geweigerd kon worden.

Minister Luns stelde dat hij weliswaar akkoord kon gaan met de voorgestelde verklaring, maar dat hij nadrukkelijk wenste te constateren en vastgelegd te zien dat de Raad zich niet heeft uitgesproken over de juridische interpretatie van de Commissie van de vooriggende teksten.

Na enige discussie over de redactie verklaarden alle delegaties zich akkoord met de raadsverklaring als weergegeven in doc. T/257/70.

President Rey verzocht schorsing van de bespreking opdat de Commissie zich zou kunnen beraden.

Minister Luns stelde vóór de schorsing nogmaals duidelijk, dat de Commissie twee voorstellen had gedaan en dat de Raad het eerste voorstel inzake de interpretatie niet had besproken en die interpretatie niet had betwist, doch dat de Raad zich had beperkt tot het tweede voorstel, geamendeerd door meerdere delegaties. Hierna werd de discussie geschorst.

Na hervatting van de discussie deelde de Commissie mede dat zij zich niet kon scharen achter de verklaring van de Raad en daaraan niet gebonden wenste te worden. De Commissie behield zich dus het recht voor om in het Europese Parlement en de betrokken commissies te verklaren dat zij twee voorstellen had gedaan, waarvan de Raad er slechts één had overgenomen en dan nog in een zodanige vorm dat de Commissie niet tevreden is. Overigens, aldus president Rey, zal de Commissie het Europese Parlement aanbevelen haar goedkeuring te hechten aan de voorliggende teksten en te bewerkstelligen dat de nationale parlementen tot spoedige ratificatie zullen overgaan. President Rey benadrukte nogmaals dat deze positieve houding van de Commissie niet gebaseerd is op voldoening over de voorliggende teksten, maar op het feit dat de belangen die op het spel staan, te groot zijn, nl. de financiering en de toetreding van Engeland e.a.

Staatssecretaris De Koster meende dat de stellingname van de Commissie de positie van de Raadsvoorzitter in het Parlement niet zal vergemakkelijken en hij vroeg of de Raad toch niet in ruimere mate de Commissie tegemoet zou kunnen komen.

Minister Schumann verklaarde dat de Raad reeds overeenstemming had bereikt over de tekst en dat hij het dossier niet opnieuw wenste te openen. Hierbij sloten zich de andere delegaties aan. Minister Harmel constateerde dat hij nader contact met de Commissie zou opnemen over de in het Parlement te volgen tactiek. Hij constateerde voorts dat zodra de wijnverordening geregeld zou zijn, tot ondertekening van de verdragswijziging kon worden overgegaan. Hiermede werd de discussie gesloten.

De tekst van de raadsverklaring luidt als volgt:

1. Bij de ondertekening van het Verdrag houdende wijziging van enkele bepalingen op begrotingsgebied van de Verdragen tot oprichting van de Europese Gemeenschappen en van het Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie welke de Europese Gemeenschappen gemeen hebben, heeft de Raad met aandacht kennis genomen van de standpunten welke het Europese Parlement naar voren heeft gebracht en die hem ter kennis werden gebracht in de resoluties van 10 december 1969, 3 februari en 11 maart 1970, en in een memorandum van 19 april 1970.

2. Dientengevolge heeft de Commissie de Raad in kennis gesteld van haar voornemen om na de bekrachtiging door alle Lid-Staten van het op 20 april ondertekende Verdrag, en uiterlijk binnen twee jaar, voorstellen op dit gebied in te dienen.

3. De Raad zal, overeenkomstig de procedure van artikel 236 van het Verdrag, deze voorstellen onderzoeken in het licht van de besprekingen die in de Parlementen van de Lid-Staten zullen hebben plaatsgevonden, van de ontwikkeling van de Europese situatie en van de institutionele problemen die worden gesteld door de uitbreiding van de Gemeenschap.

14. Diversen.

- De Voorzitter stelde Raad in kennis van een verzoek van Commissaris Colonna tot ontslag met ingang van 8 mei a.s.

Normaliter zou volgens het verdrag tot vervanging worden overgegaan, maar hij stelde voor om, gezien de korte termijn, tussen heden en het benoemen van de nieuwe commissie, te besluiten tot niet vervanging van deze commissaris.
Alle leden van de Raad konden zich hiermede verenigen en keurden goed het Raadsbesluit als vervat in doc. T/253/70.

- Het lid van de Commissie, de heer Rochereau, leidde het document R/777/70 betreffende de eventuele verlenging van de overgangsperiode voor de inwerkingtreding van de Conventie Yaoendé II in. De heer Rochereau deed een beroep op alle lidstaten tot spoedige ratificatie van de Associatie-overeenkomst, daar bij uitblijven van de nodige ratificaties tot na 30 juni a.s. een hiaat van 2 jaar zou optreden tussen het eerste en het tweede Associatieakkoord, wat moeilijkheden zou kunnen opleveren met name voor het Europese Fonds. Op een vraag van de voorzitter bleek dat de procedure in Luxemburg en in de Bondsrepubliek voor 30 juli tot een goed einde zal zijn gebracht. Staatssecretaris de Koster deelde mede dat de parlementaire procedure in Nederland in gang was gezet en hopenlijk voor de zomer zou zijn afgesloten, hoewel daar geen zekerheid over bestond.
De voorzitter constateerde dat de Raad nota had genomen van de opmerkingen van de Commissie en dat zodra zich moeilijkheden zouden voordoen, deze aangelegenheid in het Comité van Permanent Vertegenwoordigers besproken zou worden.

- Minister Moro presenteerde aan de Raad een memorandum van de Italiaanse regering (doc. R/809/70), inzake de uitwerking van punt 16 van het slotcommunique van de topconferentie te den Haag betreffende het in toenemende mate betrekken van de jeugd bij de Gemeenschap. Volgens Minister Moro diende met name door voorstellen van de Europese Commissie thans op Gemeenschapsniveau de jeugd voor de Gemeenschappen geinteresseerd te worden. Een gemeenschappelijke politiek voor de jeugd was een garantie dat het thans tot stand gebrachte ook in de toekomst zou blijven bestaan. In het bij deze overhandigde memorandum schetste de Italiaanse regering enige eerste eenvoudige maatregelen, die niet meer waren dan een uitvoeren van het huidige verdrag. In het kader van de versterking van de Gemeenschap zou t.z.t. over verdergaande maatregelen gesproken worden waaraan de Italiaanse regering haar medewerking zou verlenen.
De voorzitter dankte Minister Moro voor zijn initiatief en kondigde aan dat deze aangelegenheid in mei in de Raad besproken zal worden.

Minister Harmel merkte op dat tijdens de vergadering van Ministers van Buitenlandse Zaken op 6 maart jl. was afgesproken problemen te bewaren voor de thans geopende aprilzitting van de Raad. Het gaat hier om een viertal problemen te weten:

1. Verbetering van de functionering van de Gemeenschap. Met name komt de vraag op welke aanpassingen nodig zullen zijn om de uitbreiding, als deze een feit is, op te vangen.
   De Raad besloot, overeenkomstig het advies van Minister Harmel, over deze problematiek thans geen debat te houden, maar zulks te reserveren voor de volgende Raadszitting als de instituten toch aan de orde zullen komen.

2. De directe verkiezingen van het Europese Parlement. Minister Harmel had als Raadsvoorzitter contact opgenomen met de voorzitter van het EP. Afgesproken werd dat de voorzitter dit contact zou voortzetten en de Raad verslag zal uitbrengen.

3. Fusie van verdragen. Besloten werd daar niet nu over te debatteren. Commissievoorzitter Rey merkte nog op dat de Commissie in de herfst van 1967 reeds een voorstel terzake had gedaan. De lidstaten bleken in 1968 het niet eens te kunnen worden over de opportuniteit van de fusie. In 1969 was het naar de mening van de Commissie, gezien de plaatsgevonden ontwikkelingen, te laat om de problemen rond de fusie aan te vatten. Voorzitter was daarom van mening dat het probleem van de fusie moet blijven rusten totdat de uitbreiding van de Gemeenschap een feit was. Tien leden zouden dan de fusie en modernisering van de Gemeenschappen opnieuw kunnen bestuderen.

4. Minister Moro verklaarde een nota over de Europese jeugd te willen indienen. Voor de inhoud hiervan zij verwezen naar zijn mondelinge toelichting terzake eerder in dit verslag weergegeven.